

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 29 Ιουλ. 1992

Αριθ. Πρωτ. 11

Πρός

Τον Σύλλογο Δικαστικών Επιμελητών Εφετείου
Αθηνών - Πειραιώς, Αιγαίου Δωδεκανήσου.

ΕΝΤΑΥΘΑ

1- Στο ερώτημά σας, που διατυπώνεται με την υπ' αριθμ. 7876 της 19.6.92 αίτησή σας προς τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, αν, μετά το Π.Δ. 360/91 για την έξοδό της ΔΕΗ από τον δημόσιο τομέα, μπορεί να γίνει αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της περιουσίας της για την ικανοποίηση χρηματικών κατ' αυτής αξιώσεων πιστωτών της, που πραγματικά συνιστά ζήτημα γενικωτέρου ενδιαφέροντος και δικαιολογεί, κατά το άρθρ. 25 παρ. 2 του ν. 1756/88, τη διατύπωση σχετικώς της γνώμης μας, που ζητάτε, αυτή είναι η ακόλουθη.

2- Με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 1648/1950 ιδρύθηκε οργανισμός με την επωνυμία "Δημοσία επιχείρηση Ηλεκτρισμού" και σκοπό την κατασκευή και εκμετάλλευση υδροηλεκτρικών εργοστασίων σε όλη τη χώρα, την εγκατάσταση εθνικού δικτύου μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας και την διάθεση αυτής. Με την δε παρ. 2 του ίδιου άρθρου ορίζεται, ότι ο οργανισμός αυτός αποτελεί επιχείρηση, που ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο, λειτουργεί για χάρη του δημοσίου συμφέροντος, αλλά κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, απολαμβάνει διοικητικής και οικονομικής αυτοτελείας, τελεί όμως υπό την ανώτατη εποπτεία και τον έλεγχο του κράτους. Ορίζεται ακόμη, ότι τα της οργανώσεως και λειτουργίας της (ΔΕΗ)

θα ρυθμισθούν με Β.Δ, που εφάπαξ θα εκδοθεί.

3- Για την αναγκαία, ομαλή και απρόσκοπτη λειτουργία της προς επίτευξη του βασικής σημασίας σκοπού της της ηλεκτροδοτήσεως της χώρας χορηγήθηκαν σ' αυτήν ορισμένα προνόμια από τα οποία αυτά που ενδιαφέρουν στην προκείμενη περίπτωση είναι: α) Το προνόμιο του άρθ. 3 παρ. 2 του, άνω, ν. 1642/1950, κατά το οποίο οι εγκαταστάσεις και κάθε άλλο περιουσιό της στοιχείο δεν υπόκεινται σε κατάσχεση ή αναγκαστική εκτέλεση. Και β) Το προνόμιο του άρθ. 36 παρ. 1 του Β.Δ της 28.28/1.1.1951, που εκδόθηκε σε εκτέλεση του άρθ. 1 παρ. 2 του, άνω, ν. 1642/50, κυρώθηκε με το άρθ. 6 του α.ν 1672/51 και αυτός ακολουθώς με το άρθ. 1 του ν.δ. 2113/52. κατά το οποίο η Δ.Ε.Η.

απολαμβάνει όλων των δικαστικών προνομίων "ως εάν είναι το δημόσιο".

μοθέτηση κατά παραπομπή, με συνέπεια οι διατάξεις στις οποίες

γίνεται η παραπομπή να ενσωματώνονται ανάλογα προσαρμοζόμενες

σελ. 620).

2.

5- Μεταξύ των παραπεμπομένων διατάξεων είναι και η της του άρ. 8 του ν. 2097/52, που ορίζει ότι κατά του δημοσίου δεν συγχωρείται εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, που επιδικάζουν χρηματικές οφειλές ή δικαστική σε βάρος του δαπάνη και γενικώς κάθε εκτελεστού τίτλου αναγνωριστικού των οφειλών αυτών. Λόγω της γενικής και αδιάσπικτης διατυπώσεως της διατάξεως τα προνόμια αυτά εκτείνονται και καταλαμβάνουν και την διαδικασία της αναγκαστικής εκτελέσεως ως άγοντα στην αποτροπή της δια πλειστηριασμού ανεπίτρεπτης εκποιήσεως περιουσιακών της Δ.Ε.Η. στοιχείων και κατά τούτο συμπλέουν και εναρμονίζονται με τα κατ'έκταση στενότερα προνόμια του, άνω, άρ. 3 παρ. 2 του ν. 1642/1950, που στον αυτό κατατείνουν σκοπό.

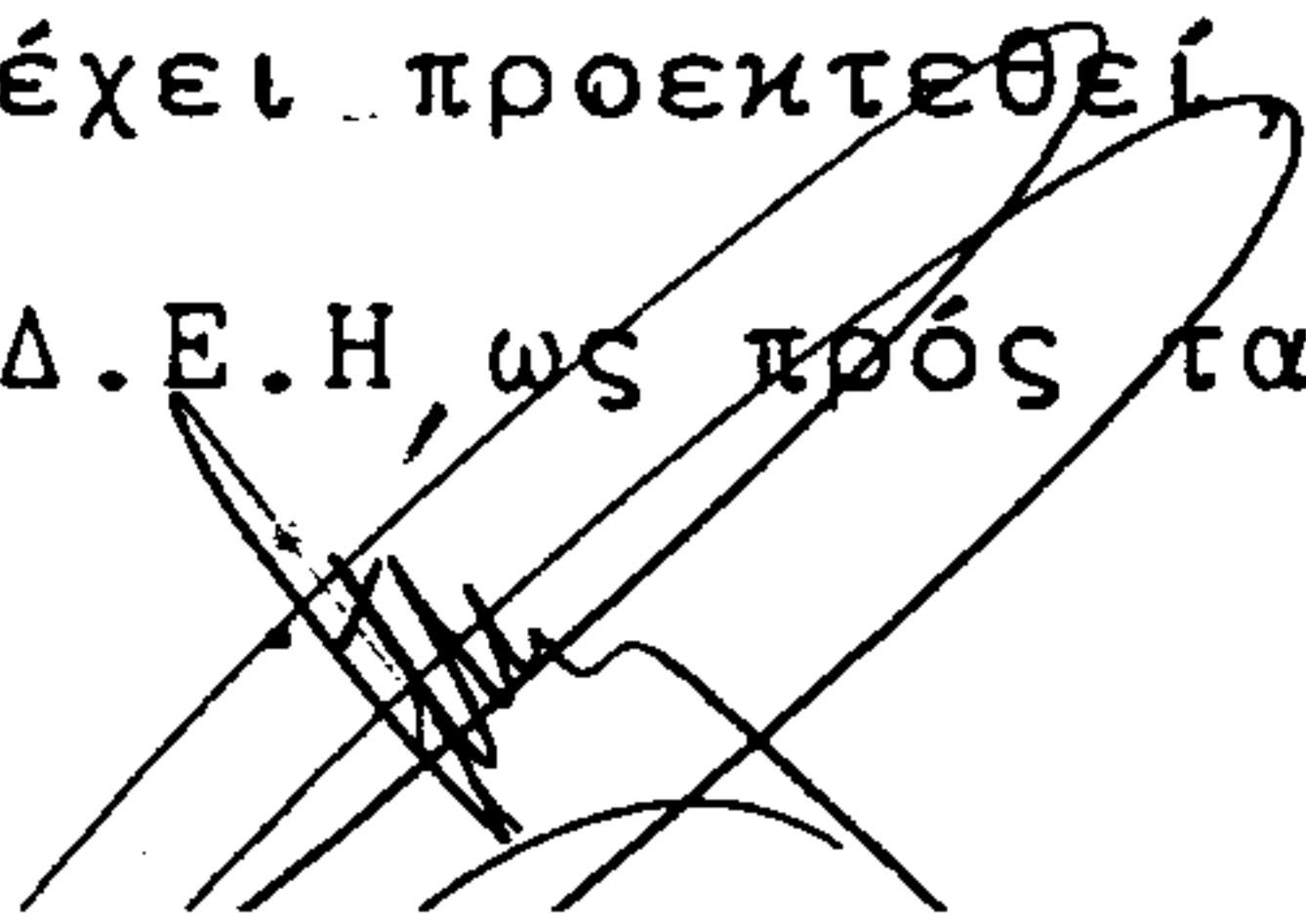
6- Την περαιτέρω ενίσχυση της προνομιακής αυτής θέσεως της Δ.Ε.Η. επεδίωξε ο νομοθέτης και με την διάταξη του άρ. 3 του ν.δ 3785/1957 με την πρώτη παράγραφο της οποίας ερμήνευσε αυθεντικά το άρ. 1 παρ. 1 του ν. 1648/50 και όρισε, ότι η Δ.Ε.Η αποτελεί νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και με την παρ. 2 αυτού επιτάσσει, ότι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, ως και κάθε μέλλουσας ρυθμίσεως, αναφερόμενες σε δημόσιες επιχειρήσεις κοινής οφελείας ή δημοσίας χρήσεως ή ασκούμενες ή επιχορηγούμενες από το κράτος δεν έχουν εφαρμογή επί της Δ.Ε.Η, εφ'όσον στη σχετική διάταξη δεν γίνεται ειδική αυτής μνεία.

7- Το προνομιακό αυτό καθεστώς της Δ.Ε.Η. δεν μετέβαλε η θέση σε ισχύ του Κ.Πολ. Δ. Ειδικότερα οι ανωτέρω διατάξεις με τις οποίες καθιερώνεται το καθεστώς αυτό δεν καταργήθηκαν με τις γενικές καταργητικές διατάξεις των άρ. 1 εδ. ε-στ και 4 του Εισ.Ν.Κ.Π.

Δ., ούτε εμμέσως με τη διάταξη του άρ. 51 παρ. 3 ως αντι-
τιθέμενες σ' αυτή (ΑΠ ολ. 108/71 εις. Δ2, 300 και εμμέσως
ΑΠ 615/75 ΝΒ 24,39-ΑΠ 1763/81 εις Ε.Ε.Ν. 49.892.

Σύμφωνος Κ.Μπέης εις σχόλιο υπό την πρώτη. Αντί-
θετος Ι. Μπρίνιαν εις Αναγκαστική Εκτέλεση εκδ. β' τόμος Α
παρ. 6 Υ και 112 σελ. 39 και 97 αντιστοίχως).

8- Υπό το καθεστώς αυτό εξακολούθησε να λειτουργεί
η Δ.Ε.Η. και μετά την ένταξη της στον δημόσιο τομέα κα-
τά το άρ. 9 παρ. 1 του ν. 1232/1982 "Επαναφορά σε ισχύ,
τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων του ν.δ 4352/
1964 και άλλες διατάξεις", όπως το άρθρο τούτο αυθεντι-
κώς ερμηνεύθηκε με το άρ. 6 παρ. 1 του ν. 1256/82, ο δε
δημόσιος τομέας επαναοριοθετήθηκε με το άρ. 51 του ν.
1892/90. Διότι το πλέγμα των άνω διατάξεων που αφορούν
και ρυθμίζουν κυρίως το καθεστώς και την υπηρεσιακή εξέ-
λιξη των υπαλλήλων και οργάνων των κρατικών φορέων ανε-
ξάρτητα από το καθεστώς δημοσίου, ιδιωτικού ή μικτού δι-
καίου που τους διέπει και συγκροτούν τον δημόσιο τομέα,
ως και τον τρόπο διοικήσεώς του και υπερισχύουν όσων
μόνο περιείχαν διάφορη ρύθμιση, δεν έθιξε άμεσα ή έμμεσα
τα προνόμια της Δ.Ε.Η., που έχουν προαναφερθεί. Για τον
ίδιο λόγο δεν επηρεάζονται τα προνόμια αυτά και από το
ΠΔ 360/91, κατά το άρ. 1 του οποίου, από τον χρόνο της
ισχύος του, η Δ.Ε.Η. παύει να υπάγεται στις διατάξεις που
ισχύουν για τον δημόσιο τομέα, διότι με τη ρύθμιση αυτή
που εισάγει καταργούνται ως προς την Δ.Ε.Η. οι διατάξεις
αυτές κατά το μέτρο που σ' αυτήν είχαν επεκταθεί, χωρίς,
είναι αλήθεια, να αναβιώνουν όσες και με αυτές καταργή-
θηκαν, που όμως, όπως έχει προεκτεθεί, δεν αφορούν τα
επίμαχα προνόμια της Δ.Ε.Η. ως προς τα οποία προσθέτως

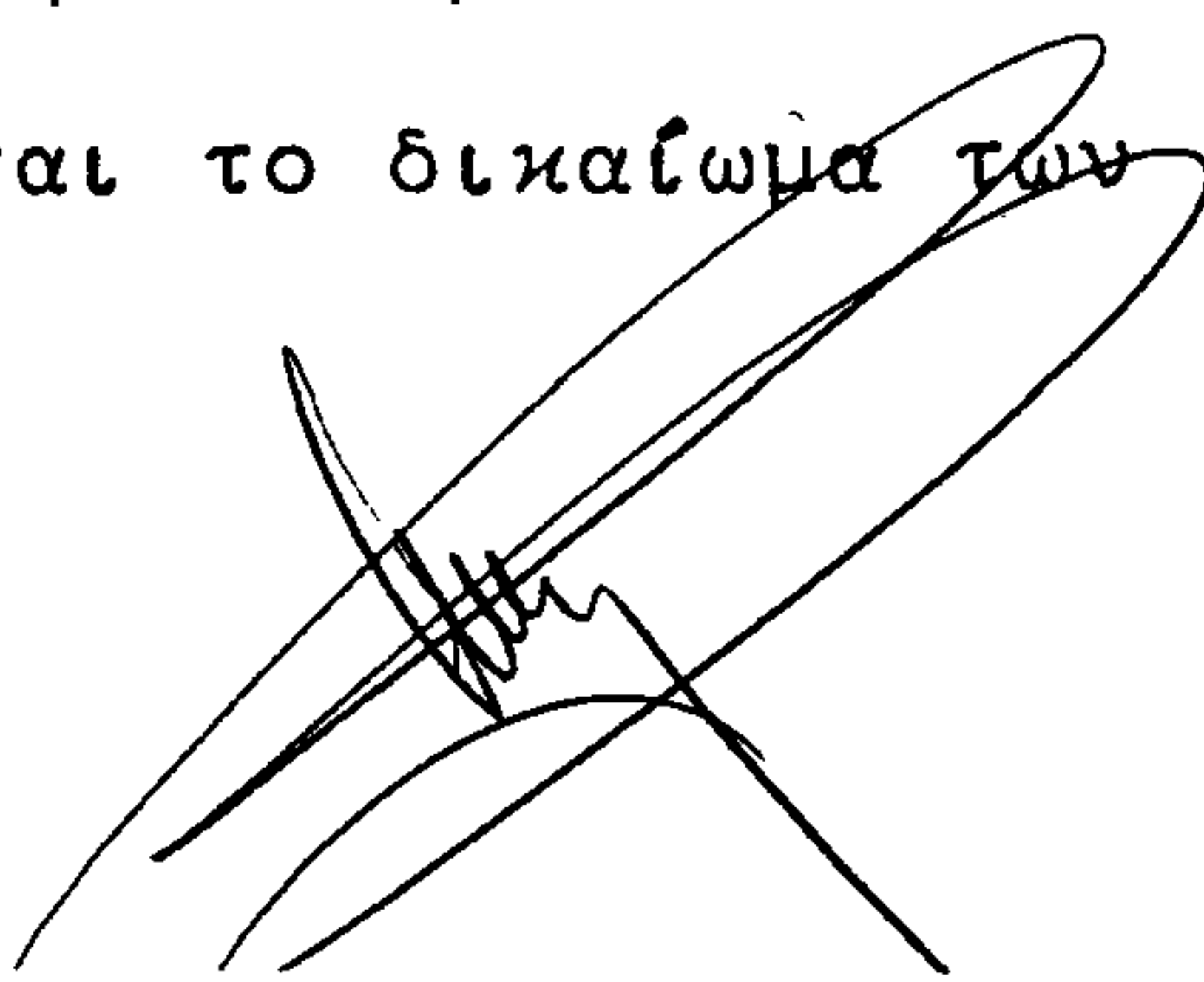

δεν προβλέπεται διάφορη ρύθμιση και με τις λοιπές διατάξεις του ΠΔ (360/91) τούτου η της με αυτό διατηρούμενης διατάξεως του άρ. 30 παρ.2 του ν. 1914/90.

9. Αντίθετη ή διαφορετική ερμηνεία, ότι δηλαδή η έξοδος της από τον δημόσιο τομέα υπό τους άνω όρους και προϋποθέσεις αυτή μόνη συνεπάγεται και την κατάργηση των άνω προνομίων της με την αιτιολογία, ότι δεν προσιδιάζουν πλέον στην φύση της, δεν μπορεί να αντληθεί από την εισηγητική έκθεση του άρ. 30 του ν. 1914/90 (28 του σχεδίου του) για τον "εκσυγχρονισμό και ανάπτυξη του δημόσιου τομέα..." σε συνδυασμό με το άρ. 22 του ν. 1947/91 για την "απλούστευση φορολογικών διαδικασιών και άλλες ρυθμίσεις", κατ' εξουσιοδότηση των οποίων το ΠΔ 360/91 έχει εκδοθεί και ειδικότερα από την στο άνω άρ. 30 αναφορά ότι "με τούτο γίνεται το βασικό βήμα προς την κατεύθυνση της εισόδου του ιδιωτικοοικονομικού ενδιαφέροντος στις επιχειρήσεις γενικά του δημόσιου τομέα, ώστε βάσιμα να αναμένεται, ότι με την απόκτηση υπό ιδιωτών μετοχών των επιχειρήσεων του τομέα αυτού θα μεταφυτευθεί το ζωογόνο πνεύμα της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, που θα δραστηριοποιήσει τις επιχειρήσεις αυτές προς την ορθή οικονομική κατεύθυνση της παραγωγικότητας και της προόδου, διότι τα ανωτέρω προνόμια χορηγήθηκαν στη ΔΕΗ δια την επίτευξη του βασικής σημασίας δια την χώρα σκοπού, όπως έχει προεκτεθεί, της ηλεκτροδοτήσεώς της και δεν εξαρτήθηκε η χορήγησή τους από την φύση της νομικής της προσωπικότητας, περί της οποίας ανωτέρω στις παρ.2 και 6. Η άποψη αυτή επιρρωνύεται και από τη διάταξη του άρ.

22 παρ. 3 του ν. 1497/91 κατά την οποία καταργούνται από την έξοδο των φορέων τους από τον δημόσιο τομέα, εκτός αν με τα σχετικά ΠΔ προβλέπεται κάτι άλλο, όσες (μόνον) οργανωτικές ή άλλες διατάξεις αναφέρονται γενικά ή ειδικά στους φορείς αυτούς και αφορούν την έγκριση από οποιαδήποτε, ατομικά ή συλλογικά κυβερνητικά ή άλλα κρατικά όργανα, αποφάσεων για προμήθειες, συμβάσεις κάθε είδους, δάνεια ή άλλες ενέργειες της διοικήσεως των φορέων τούτων, όχι επομένως και στις αναφερθείσες διατάξεις που αφορούν στα προνόμια της ΔΕΗ, τα οποία, παρέπεται, δεν τίγονται και συνεπώς και από τον λόγο αυτό διατηρούνται.

10. Το προνομιακό, τέλος, αυτό καθεστώς υπέρ της Δ.Ε.Η. δεν προσκρούει, ως έχει υποστηριχθεί (ιδ. Μπρίνια όπου αν. παρ. 112α στο τέλος σελ. 297, Γ. Μητσοπούλου Πολ. Δικ. 1972 σελ. 78, Κ. Μπέης εις σχόλιο όπου αν.), εις την περί ισότητας διάταξη του αρ. 4 του Συντάγματος, διότι με αυτή αποκλείεται μόνον η αυθαίρετη από τον νομοθέτη δημιουργία προνομιακών καταστάσεων, δεν αποκλείεται όμως η εξουσία του να προβαίνει σε ρυθμίσεις κατά παρέκλιση των όσων γενικώς κρατούν, όταν τούτο επιβάλλεται εκ λόγων γενικών ή δημοσίου συμφέροντος, όπως στην κρινόμενη περίπτωση, που η ειδική της Δ.Ε.Η. μεταχείριση οφείλεται στην διευκόλυνση της επιτεύξεως του βασικής σημασίας σκοπού της της ηλεκτροδοτήσεως της χώρας, ώστε η πολιτεία να ενδιαφέρεται δια την εξασφάλιση με κάθε σύννομο μέσο της ομαλής και απρόσκοπτης λειτουργίας της. Αλλ' ούτε παραβιάζει την διάταξη του αρ. 20 του αυτού Συντάγματος, με την οποία διασφαλίζεται το δικαίωμα των πολιτών στην παροχή

σ' αυτούς έννομης προστασίας από τα δικαστήρια, διότι η διασφάλιση αυτή αναφέρεται εις την παρεχόμενη προστασία σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τους νόμους, που τελούν σε αρμονία με τις λοιπές συνταγματικές διατάξεις, ως για την συγκεκριμένη περίπτωση έχει προεκτεθεί, εν όψει του σκοπού και της αποστολής της Δ.Ε.Η. (ολ.ΑΠ ΑΔ ΗΟC 108/71 εμμέσως ΑΠ 615/75, ΑΠ 1763/81 όπου αν.).

11. Μετά από όσα έχουν εκτεθεί, σαφής αναδύεται η γνώμη μας, ότι και μετά το ΠΔ 360/91 (ΦΕΚ Α/128/20.8.1991) με το πρώτο άρθρο του οποίου ορίζεται, ότι από την ημερομηνία ισχύος του η Δ.Ε.Η. παύει να υπάγεται στις διατάξεις που ισχύουν για το δημόσιο τομέα με την επιφύλαξη διατηρήσεως της διατάξεως του άρ. 30 παρ.2 του ν. 1914/1990 και των όσων ρυθμίσεων σ' αυτό (αρ.1) αναφέρονται, εξακολουθεί (η Δ.Ε.Η.) να απολαμβάνει των προνομίων των άρ. 3 παρ.2 του ν. 1642/50 και 8 του ν. 2097/52 με συνέπεια να μην επιτρέπεται και να απαγορεύεται να γίνει αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της περιουσίας της για την ικανοποίηση χρηματικών κατ' αυτής αξιώσεων πιστωτών της.

Ο Αντεισαγγελεύς του Αρείου Πάγου

Κων/νος Βολονάσης